

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 10C/141/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714202589
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Júlia Stuhlmann – Podobová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2014:3714202589.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici samosudkyňa Mgr. Júlia Stuhlmann-Podobová v právnej veci navrhovateľa : GENERAL FACTORING, a.s. so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 35 838 825, právne zastúpený HMG & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Štefanovičova 12, Bratislava, IČO: 35 885 459 proti odporcovi C. V., O.. XX. X. XXXX, V. P., F. XXXX/XX K.a účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, právne zastúpené JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária Lučenec, ul. J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 2.392,54 € s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 113,12 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 113,12 Eur od 11.6.2011 do zaplatenia, v mesačných splátkach po 10 Eur, ktoré bude poukazovať navrhovateľovi vždy do 20. dňa v mesiaci tak, že prvá splátka je zročná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného vyrovnania dlhu, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i jednej z nich a pod následkom výkonu rozhodnutia.

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 10.3.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 2.392,54 €, riadny úrok 17,70 % z istiny 2.098,80 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z istiny 2.098,80 € od 22.12.2010 do zaplatenia. Uviedol, že právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa a.s. uzavrel s odporcom dňa 6.7.2006 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0363078448, na základe ktorej poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi úver vo výške 31.000,- Sk/1029,01€ s dohodnutou úrokovou sadzbou 17,70 % ročne. Odporca sa zaviazal splácať úver v dohodnutých mesačných splátkach po 28,28 €, vždy k 20. dňu toho ktorého mesiaca s končenu splatnosťou úveru do 10.06.2011. Odporca záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnil ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti, čím sa dostal do omeškania. Uvedenú pohľadávku navrhovateľ nadobudol od Slovenskej sporiteľne a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 21.12.2010, pričom postúpenie bolo odporcom oznámené listom zo dňa 28.12.2010. Peňažný dlh odporcu titulom úveru ku dňu postúpenia pohľadávky predstavoval sumu 2.392,54 €, ktorá pozostáva z istiny 2.098,80 € a úrokov z omeškania 293,74 € a vzniklo mu právo domáhať sa zaplatenia úroku z úveru 17,70 % z istiny 2.098,80 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia a úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 2.098,80 € od 22.12.2010 do zaplatenia. Písomným podaním zo dňa 5.5.2014 navrhovateľ upravil návrh a žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 2.252,18 Eur, riadny úrok vo výške 17,70 % z istiny 804,80

Eur od 22.12.2010 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 9 % z istiny 2098,80 Eur od 22.12.2010 do zaplataenia.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník na strane odporcu v písomnom vyjadrení zo dňa 26.06.2014 poukázal na skutočnosť, že v danom prípade je potrebné skúmať, z čoho pozostáva jednotlivá splátka úveru, resp. akú časť každej jednotlivej splátky tvorila pôvodná istina pohľadávky, po tom, čo sa odporca dostal s úhradami jednotlivých splátok úveru do omeškania. Mal za to, že navrhovateľ môže žiadať od odporcu výlučne len skutočne poskytnutú istinu spotrebiteľského úveru s úrokom z omeškania podľa zákonnej sadzby platnej pre občianskoprávne vzťahy. Poukázal na to, že navrhovateľ si uplatňuje odo dňa 22.12.2010 riadny úrok vo výške 17,70 % z istiny 804,80 Eur a súčasne úrok z omeškania vo výške 9 % z istiny 2.098,80 Eur. Zároveň z opatrnosti vzniesol námietku premlčania s tým, že splatnosť poslednej riadnej splátky bola dojednaná na 10.6.2011 a žaloba bola podaná na súde až 10.3.2014.

Písomným podaním zo dňa 15.7.2014 navrhovateľ vzal návrh čiastočne späť a žiadal už len zaplataenie istiny 113,12 Eur, ktorá predstavuje súčet dohodnutých splátok za obdobie 10.3.2011 do 10.6.2011 (4 x 852 Sk = 3.408 Sk = 113,12 Eur), ktoré predstavujú nepremlčané splátky dohodnuté v čl. I Zmluvy o úvere a úrok z omeškania 9 % ročne z istiny 113,12 € od 11.6.2011 do zaplataenia.

Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 10C 141/2014-202 zo dňa 29.7.2014 súd konanie v časti o zaplataenie sumy 2.279,42 Eur, úroku 17,70 % zo sumy 2.098,80 Eur od 22.12.2010 do zaplataenia, úroku z omeškania 9 % zo sumy 2.098,80 Eur od 22.12.2010 do 10.6.2011 a zo sumy 1.985,68 od 11.6.2011 do zaplataenia zastavil.

Vec bola podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednaná v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neúčasť ospravedlnili a s takýmto postupom súhlasili.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením Zmluvy o splátkovom úvere č. 0363078448 zo dňa 6.7.2006, Oznámenia Slovenskej sporiteľne a.s. z 28.12.2010 o postúpení pohľadávky, kópie doručenky, Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 a prílohy k nej, písomného podania navrhovateľa zo dňa 8.4.2014, zo dňa 5.5.2014, zo dňa 6.6.2014, zo dňa 8.4.2014, zo dňa 15.7.2014, písomného podania vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa, 26.6.2014, výpisu z úverového účtu, všeobecných obchodných podmienok SLSP, a.s., Sadzobníka poplatkov a zistil nasledovné:

Na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 0363078448 zo dňa 6.7.2006 /ďalej len „zmluva o úvere“/ poskytol právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa a.s. odporcovi úver vo výške 31.000,- Sk/3.319,39 €, pri dohodnutej 17,70 % ročnej úrokovej sadzbe a 23,43 % RPMN. Odporca sa zaviazal splácať úver spolu s úrokom v mesačných splátkach po 852,- Sk/ 28,28 €, splatných vždy do 10. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka bola splatná 10.08.2006 a posledná bola splatná 10.06.2011. V zmluve bol stanovený mesačný poplatok za správu úveru 60 Sk. Odporca je v zmluve o úvere označený menom, priezviskom, dátumom narodenia, rodným číslom, adresou trvalého pobytu, číslom občianskeho preukazu. Poskytovanie úverov je predmetom podnikania právneho predchodcu navrhovateľa.

Z výpisu z úverového účtu bolo zistené, že odporca vyčerpal úver vo výške 100.000 Sk/3.319,39 Eur dňa 6.7.2006. K prvej splátke úveru vo výške 852 Sk/28,28 Eur došlo dňa 14.8.2006. Poslednú splátku odporca uhradil dňa 10.5.2007 vo výške 78,60 Sk/ 2,61 Eur. Odporca spolu uhradil 13 splátok vo výške 6.901,30 Sk/229,08 Eur. Odporca sa prvý krát dostal do omeškania dňa 11.8. 2006 z dôvodu neuhradenia splátky v dohodnutej výške.

Navrhovateľ si v konaní uplatnil zaplataenie 4 splátok za obdobie od 10.3.2011 do 10.6.2011 (4 x 852 Sk), teda zaplataenie istiny 3.408 Sk / 113,12 Eur.

Slovenská sporiteľňa a.s. postúpila predmetnú pohľadávku s príslušenstvom a všetkými s ňou spojenými právami navrhovateľovi na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 21.12.2010, v prílohe ktorej bola uvedená pohľadávka proti odporcovi titulom úveru.

Listom zo dňa 28.12.2010 postupca oznámil odporcovi postúpenie pohľadávky na navrhovateľa.

Odporca nárok navrhovateľa nespochybnil. Žiadal o povolenie splátok s poukazom na svoju sociálnu a príjmovú situáciu.

Vedľajší účastník na strane odporcu žiadal návrh zamietnuť. Mal za to, že nárok navrhovateľa je premlčaný, keďže dátum začatia plynutia premlčacej lehoty je totožný s dňom postúpenia pohľadávky, kedy došlo aj k odpisu istiny, úrokov z omeškania a poplatkov a zrušeniu úverového účtu a týmto dňom je 21.12.2010, avšak ponechal na zvážení súdu, či bude posudzovať predčasnú splatnosť od úhrady poslednej pohľadávky po postúpenie pohľadávky. Žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 ods. 1, písm. a/, b/ zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 23a ods. 1 a 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere /ďalej len „Občiansky zákonník“/ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom vznikol právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Navrhovateľ je v konaní aktívne legitimovaný, pretože pohľadávku z úverovej zmluvy preukázateľne nadobudol od pôvodného veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Zmluvu o úvere súd preskúmal aj podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý sa na ňu vzťahuje, pretože právny predchodca navrhovateľa poskytol úver v rámci predmetu jeho podnikania s tým, že odporcovi bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala všetky náležitosti v zmysle § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, vrátane ročnej percentuálnej miery nákladov / RPMN/.

V prípade zmluvy o úvere ide nepochybne o tzv. formulárový typ zmluvy, keďže odporca zmluvné ustanovenia, predovšetkým všeobecné obchodné podmienky, pred podpisom zmluvy podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť a súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že právny predchodca navrhovateľa vzorový text zmluvy používa vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Predmetná zmluva o úvere teda spĺňa kritéria spotrebiteľskej zmluvy podľa § 23a ods. 1 a 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého sa za spotrebiteľské zmluvy považujú aj zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka, a teda aj predmetná zmluva o úvere. V zmysle § 52 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka bolo prihliadnuté na charakter účastníkov pri uzavieraní zmluvy. Právny predchodca navrhovateľa vystupoval v postavení dodávateľa, ktorého predmetom podnikateľskej činnosti je poskytovanie úverov. Odporca bola v zmluve označený ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Úver si vzal na osobnú potrebu. Ani navrhovateľ netvrdil, že si vzal úver na výkon svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Je potom zrejmé, že odporca vystupoval v pozícii spotrebiteľa. Ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinné do 31.12.2007 znamenalo zúženú aplikáciu smernice 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá za spotrebiteľskú zmluvu považuje každú štandardnú zmluvu uzavretú medzi spotrebiteľom a dodávateľom, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol podstatne ovplyvniť, nakoľko bola vopred pripravená dodávateľom. Keďže citovaná smernica bola do slovenského právneho poriadku implementovaná len čiastočne a postupne v dlhšom časovom období, v zmysle konštantnej judikatúry ESD nadobúda smernica v takomto prípade priamy účinok, a súd ju musí bez ďalšieho aplikovať na právne vzťahy medzi fyzickými a právnickými osobami. V spojených prípadoch C-240/98 - C 244/98 Océano Grupo Editorial SA, ROcio Murciano Quintero (C-240/98) a Salvat Editores SA v José M. Sánchez Alcón Prades (C-241/98), José Luis Copano Badillo (C-242/98), Mohammed Berroane (C-243/98), Emilio Vinas Felio

(C-244/98), Súdny dvor ES konštatuje povinnosť národného súdu pri aplikácii ustanovení národného práva, ktoré sú skoršieho alebo neskoršieho dátumu než uvedená smernica, interpretovať ich pokiaľ je to možné, vo svetle presného znenia a účelu smernice. Nič teda nebráni tomu, aby ustanovenia § 52 a nasl. o spotrebiteľských zmluvách boli použité i na predmetnú zmluvu o úvere uzavretú 6.7.2006. Postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na navrhovateľa nemení spotrebiteľský charakter posudzovaného záväzkového vzťahu. Ustanovenie § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka prikazuje aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka na práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy, pokiaľ sú pre spotrebiteľa priaznivejšie než príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V zmysle § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Vzhľadom na citované ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. súd ex offio skúmal otázku premlčania nároku navrhovateľa, ktorú námietku z opatrnosti vzniesol aj vedľajší účastník na strane odporcu.

Súd sa predovšetkým musel vysporiadať s otázkou, či je v danom prípade nutné aplikovať Obchodný zákonník (4 ročnú premlčaciu dobu) alebo ustanovenia Občianskeho zákonníka (3 ročnú premlčaciu dobu).

Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, otázky vzťahu použitia Občianskeho a Obchodného zákonníka definitívne normatívne vyriešila, a to in concreto ustanovením zavedeným novelizačným bodom 1 čl. II. V predmetnom bode sa v § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka na konci pripája veta: "Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.". Zákonodarca predmetný novelizačný bod odôvodnil nasledovne: „Výslovne sa ustanovuje, že na všetky právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo s touto zmluvou súvisiace, najmä na vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, sa vždy použijú prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z tohto dôvodu sa bude vždy preferovať priorita Občianskeho zákonníka, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, a to na celý režim právneho vzťahu, aj keby sa na právny režim mohla použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Z toho plynie, že Občiansky zákonník sa aplikuje aj pri posudzovaní otázky premlčania, otázky úpravy ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne.“.

Podľa ustanovenia § 96 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v platnom znení, „Písomné odôvodnenie schválených zmien a doplnkov sa považuje za súčasť návrhu zákona a použije sa pri výklade a uplatňovaní zákona.“.

S poukazom na uvedené mal súd za to, že vyššie citované odôvodnenie doplnenia ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka má charakter tzv. autentického výkladu, ktorý je z pohľadu metód právneho výkladu v literatúre venujúcej sa metodológii interpretácie a nachádzania práva označovaný nielen metódou interpretačnou, ale dokonca za istých podmienok aj metódou originálnej tvorby práva.

Z uvedeného vyplýva, že zákonodarca má bezpochyby za to, že na všetky spotrebiteľské záväzky, a teda aj na spotrebiteľské záväzky, ktoré sú svojou povahou tzv. absolútnym obchodom sa má prednostne použiť právny režim Občianskeho zákonníka, a nie zákonníka Obchodného. Na tom nič nemení skutočnosť, že novelizácia zákona č. 102/2014 Z.z. vykonaná zákonom č. 151/2014 Z. z. s účinnosťou od 12. júna 2014, bola účinnosť novelizačného bodu 1 čl. II posunutá na 1. apríl 2015, a to z dôvodu, že predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expressis verbis* vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky.

Podľa názoru súdu aj pre úverovú zmluvu, ktorá je absolútnym obchodom, ale v danom prípade je zároveň aj spotrebiteľskou zmluvou, je primárna úprava v Občianskom zákonníku, ak je pre spotrebiteľa výhodnejšia (§ 54 ods. 1 OZ). Nepochybne pre odporcu je právna úprava premlčania v Občianskom zákonníku s trojročnou premlčacou lehotou výhodnejšia ako úprava v Obchodnom zákonníku so štvorročnou premlčacou lehotou.

K záveru o trojročnej premlčacej lehote aj pri absolútnom obchode, ak ide o spotrebiteľskú zmluvu a ak je to v záujme spotrebiteľa, súd dospel aj v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C 231/2011 zo dňa 9.5.2012 spojený s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 13Co 100/2012 zo dňa 28.2.2013, ale možno poukázať aj na rozsudok Okresného súdu Svidník č.k. 7C 134/2011-76 zo dňa 3.11.2011 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 6Co 27/2012-106 zo dňa 30.10.2012.

Vzhľadom na uvedené súd aplikoval na daný právny vzťah trojročnú premlčaciu dobu stanovenú v § 101 Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľ sa v tomto konaní domáhal zaplata 4 splátok, každej vo výške 852 Sk/28,28 Eur, splatných dňa 10.3.2011, 10.4.2011, 10.5.2011 a 10.6.2011. Pri splátke splatnej dňa 10.3.2011 začala premlčacia doba plynúť dňom 11.3.2011, kedy navrhovateľ mohol po prvý raz uplatniť svoje právo voči odporcovi podaním návrhu na súd a skončila dňa 11.3.2014. Pri splátke splatnej dňa 10.4.2011 začala premlčacia doba plynúť dňom 11.4.2011 a skončila dňa 11.4.2014. Pri splátke splatnej dňa 10.5.2011 začala premlčacia doba plynúť dňom 11.5.2011 a skončila dňa 11.5.2014. Pri splátke splatnej dňa 10.6.2011 začala premlčacia doba plynúť dňom 11.6.2011 a skončila dňa 11.6.2014. Návrh na súd bol podaný dňa 10.3.2014, teda nepochybne v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, a preto súd návrhu navrhovateľa v tejto časti vyhovel a odporcu zaviazal na zaplata istiny 113,12 Eur, ktorá predstavuje 4 splátky po 28,28 Eur.

Súd sa nestotožnil s právnym názorom vedľajšieho účastníka, že premlčacia doba začala plynúť dňom 21.12.2010, kedy došlo k postúpeniu pohľadávky a k zrušeniu úverového účtu. V tejto súvislosti súd poukazuje na § 111 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Tiež sa nestotožnil s tvrdením, že v danom prípade malo dosť k predčasnej splatnosti úveru. Z predložených listinných dôkazov súd nemal za preukázané, že by došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, navrhovateľ takúto skutočnosť poprel v písomnom vyjadrení zo dňa 8.4.2014 (čl.34 spisu) a ani odporca takúto skutočnosť netvrdil. Podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti a výpovede zakotvuje čl. 7.6.VOP, pričom v oboch prípadoch sa vyžaduje doručenie oznámenia/výpovede klientovi/odporcovi, čo v konaní nebolo preukázané. Na to, aby mohlo dôjsť k účinkom zosplatnenia úveru, je teda potrebné, aby prejav vôle veriteľa, obsahom ktorého je zosplatnenie úveru, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, výpoveď zmluvy alebo odstúpenie od zmluvy, bol preukázateľne doručený dlžníkovi, resp. aspoň odoslaný na adresu dlžníka. V tomto prípade však k takémuto úkonu zo strany pôvodného ani súčasného veriteľa realizované nebolo, a preto účinky zosplatnenia/výpovede nemohli nastať. Údaje vo výpise z úverového účtu majú len evidenčný a technický charakter, nie je to údaj vypovedajúci o tom, či a kedy veriteľ realizoval vo vzťahu k dlžníkovi právny úkon zosplatnenia úveru, a preto z neho nemožno bez ďalšieho vyvodiť záver o predčasnom zosplatnení úveru resp. výpovedi zmluvy. Preto súd vyhodnotil uvedené námietky vedľajšieho účastníka ako nedôvodné.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy

odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Pretože sa odporca preukázateľne dostal do omeškania so splnením peňažného dlhu, má navrhovateľ právo požadovať od neho podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. rozhodujúcim dňom pre určenie výšky úroku z omeškania je výška úrokovej sadzby platnej k prvému dňu omeškania so splnením peňažného dlhu. Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania zo žalovanej istiny 113,12 Eur od 11.6.2011, teda odo dňa nasledujúceho po splatnosti poslednej splátky, kedy sa odporca dostal do omeškania s celou žalovanou sumou. K prvému dňu omeškania (11.3.2011) platila základná úroková sadzba ECB 1% a po jej zvýšení o 8 percentuálnych bodov predstavuje úrok z omeškania 9 % ročne, ktorý mu súd priznal tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Po prešetrení osobných a majetkových pomerov odporcu súd dospel k záveru, že je dôvodné povoliť mu platiť dlh v splátkach. Súd zistil, že odporca je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce a poberá sociálnu dávku 2 Eur mesačne. Manželka poberá invalidný dôchodok vo výške 130 Eur. Majú jednu vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére, ktorá je žiačkou 4. ročníka základnej školy. Keďže sú sociálne odkázaní, platia jej 5 Eur na stravu a cca 30 Eur mesačne na školské potreby. Bývajú v prenajatej slobodárni, za ktorú platia 300 Eur mesačne. Nevlastnia žiaden majetok. Vzhľadom na takúto finančnú situáciu a osobné pomery odporcu, ktorý sa nachádza na hranici životnej biedy, súd pokladal za potrebné zaviazat' ho na zaplatenie žalovanej sumy podľa § 160 ods. 1 Osp v splátkach, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Bez povolenia splátok by odporca preukázateľne nebol schopný splatiť dlh tak, aby nebola ohrozená jeho výživa ako aj výživa rodinných príslušníkov. Takýmto postupným plnením nebude poškodený ani navrhovateľ ako veriteľ.

Podľa § 151 ods. 7 Osp Súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a odporcovi ako úspešnému účastníkovi priznal plnú náhradu trov konania, keďže mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, čo do sumy 113,12 Eur (4,73 %) . Navrhovateľ pôvodne žaloval odporcu na zaplatenie sumy 2.392,54 Eur a následne v priebehu konania, po výzve súdu zo dňa 24.4.2014 o nesprávnosti žalovanej istiny a po vznesenej námietke premlčania vedľajším účastníkom dňa 3.7.2014 vzal návrh späť čo do sumy 2.279,42 Eur. Zodpovednosť za zastavenie konania teda nesie navrhovateľ, čo súd vyhodnotil ako neúspech navrhovateľa vo výške 95,27 %. Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu tak vzniklo právo na náhradu trov konania. Odporcovi žiadne trovy konania nevznikli, a preto mu súd ich náhradu nepriznal. O výške trov konania, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi súd rozhodne s prihliadnutím na § 151 ods. 7 Osp po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden

rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.